

Súd: Okresný súd Bánovce n/B
Spisová značka: 2T/24/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3211010095
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 08. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2011:3211010095.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 2. augusta 2011, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a prísediacich Mgr. Andreii Piešťanskej a Anny Kyselicovej takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný J. Q., nar. XX.XX.XXXX v C., N. republiky, trvale bytom Q. nad Q., ul. P. č. XXX/XX, t.č. vo výkone väzby v Ústave pre výkon väzby Leopoldov

je v i n n ý , ž e

v presne nezistenom čase od začiatku januára 2011 do dňa 01.02.2011 v Bánovciach nad Bebravou osobne a tiež telefonicky pod hrozbou násillia opakovane nútil J. Q., nar. XX.XX.XXXX, svoju matku, aby mu dala peniaze za podiel na byte a to s použitím slov, že ak mu ich nedá, tak ju zabije a stiahne ju z kože, pričom poškodená mu z obavy o svoj život poslala sumu vo výške 547,70 €, čím jej bola spôsobená škoda v uvedenej výške,

t e d a

iného hrozbou násillia nútil, aby niečo konal a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe (matke)

2T/24/2011

-2-

č í m s p á c h a l

zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom k § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 189 ods. 2 Tr. zákona, s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní súd zistil skutkový stav veci tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný sa zo spáchania žalovaného skutku necítil byť vinným. Uviedol, že uvedeného skutku sa nedopustil a teda ho nespáchal. Uviedol, že asi 2-3 roky dozadu, požičal svojej matke J. Q. sumu asi 100.000,-Sk, s tým, že mu ich vráti. Potom začiatkom roku 2010 niekedy 31.3.2010 dostal infarkt a matku písomne vyzval, aby mu peniaze vrátila a aby mu peniaze splácala. Niekedy od júla 2010 mu matka dlh začala splácať po 50,-, 100,- až 30,-€. Peniaze od matky preberal jeho kamarát - M.. Ďalej obžalovaný tvrdil, že bol s matkou dohodnutý, že predá byt na „F-ke“, ktorý nebol ich, ale získala ho od L. Q., a že do konca januára 2011 mu dlh vráti. Sestra J. Q., s ktorou nebol 8 rokov v kontakte, mu napísala sms správu, že mu vráti peniaze za matku do konca januára 2011. Keďže sa blížil koniec mesiaca, napísal jej sms-ku, kedy mu vráti ten dlh. Pričom ona mu odpísala, že mu žiadne peniaze nedlhuje a že mu nič nevráti. Na to jej odpísal, že si to s mamkou vybaví. Poprel, že by si nárokoval na dedičstvo, nakoľko jeho otec zomrel pred 8 rokmi a sám inicioval, aby všetko pripadlo jednému. Ďalej poprel, že by mal svoju matku na nejakom mieste prepadnúť, nakoľko sa s ňou nekontaktoval a všetko išlo cez T. M.. S matkou bol raz v telefonickom kontakte, keď jej telefonoval z kamarátovho telefónu - od p. B.. Telefonoval z toho dôvodu, že sa dozvedel, že predali byt, z ktorého mu sľúbili, že mu vyplatia dlh. Vtedy matke nadával, že ho oklamali a pripustil, že jej vulgárne nadával. Na vysvetlenie, prečo pred sudcom pre prípravné konanie dňa 3.2.2011 na výsluchu poprel telefonicky kontakt, obžalovaný uviedol, že si myslel, že je to myslené tak, že či bývali v pravidelnom kontakte, keby sa pýtala, či jej vynadal, tak by povedal, že áno. Obžalovaný tvrdil, že výpovede svedkýň a matky sú účelové, udali ho na polícii preto, že sa ho chceli zbaviť, aby mu nemuseli zaplatiť dlh. Obžalovaný navrhoval, aby bola poškodená vystavená psychologickému vyšetreniu, nakoľko je negramotná, pretože nevie čítať ani písať. Namietal matkin podpis v zápisnici, tvrdil, že tento bol nacvičený a keď jej dal vyšetrovateľ prečítať zápisnicu, tak ona nevedela ani, čo podpisuje. So svojou rodinou sa nestýka, 7-8 rokov nie je s nimi v kontakte. Čo sa týka tvrdení, ktoré uvádzala poškodená, že sa jej mal vyhrážať, že ju zabije a zderie z kože, tak pripustil, že napísal sms-ku sestre Y. a že nejaké to slovo na adresu jeho matky použil, avšak to nemyslel tak. Tú správu napísal 17.1.2011 a zatknutý bol až 1.2.2011, dovtedy sa s nimi nestretol. Poprel, že by sa poškodenej vyhrážal zabitím, nakoľko s ňou v kontakte nebol. Taktiež sa jej nevyhrážal cez telefón ani matke, ani inej osobe. Čo sa týka jeho kontaktov s matkou, tak uviedol, že tam bol naposledy vtedy keď zomrel otec, potom asi 2-3 dni na to a potom tam nebol 7-8 rokov. Uviedol, že asi tri roky dozadu, keď poškodenej požičal peniaze, s ňou bol v kontakte, kedy jej požičal najskôr 50 tisíc korún a potom, keď mu matka telefonovala, tak ďalších 50 tisíc korún, aby sa mohla z dlhov dostať. Ďalej uviedol, že byt na „F-ke“, bol byt pána Q.. Išiel za matkou, s tým, že nech ona dlh na Q. byte vyplatí a tak získa byt, predá ho a zo zisku mu vyplatí dlžobu. Nakoniec matka byt dohodila sestre J. Y., tá ho 11.1.2011 predala a mala porovnávať dlhy, avšak nič sa neudialo a ten byt bol predaný. K svojej povahe obžalovaný uviedol, že je temperamentný a stane sa, že vybuchne.

Z trestnej činnosti je obžalovaný usvedčovaný predovšetkým výpoveďou svedkyne a poškodenej J. Q., podporne výpoveďami svedkov B. B., J. Q., J. Y., R. L. ako i ostanými vykonanými listinnými dôkazmi.

Svedkyňa - poškodená J. Q., na hlavnom pojednávaní dňa 7.6.2011 v zmysle § 130 Tr. poriadku využila svoje právo a vo veci odmietla vypovedať. V prípravnom konaní poškodená uviedla, že byt, v ktorom býva, vlastnili spolu s manželom. Po jeho smrti sa spoločne s deťmi rozhodli, že tento byt daruje dcére J. Q. za doopatrovanie. S týmito všetky jej deti súhlasili, aj J. bez toho, aby žiadali akúkoľvek odplatu za uvedený byt. Syn J. sa asi pred rokom vrátil z väzenia a až do konca r. 2010 bolo všetko v poriadku. Prvýkrát jej odkázal po jeho kamarátovi T. M., že je bez peňazí, aby mu vrátila 100000 Sk, ktoré si požičala, že nemá na lieky. Ona si od svojho syna nikdy žiadne peniaze nepožičala a preto mu nemala čo vracať. Potom poslal za ňou ešte raz T. M., že aby mu peniaze dala. Tak jej dcéra J. povedala, že sa s ním skúsi dohodnúť, lebo sa báli A. tak že mu nejaké peniaze pošlú keď predajú byt a kúpia menší. Hoci

A. nič nedlhovali, ale mu teda sľúbila dať nejaké peniaze, lebo sa ho veľmi bála, že jej ublíži. Potom už T. neposielal, ale ju čakal pred dielňou, keď chodievala do nemocnice na rehabilitácie. Raz keď ju zbadal, tak prišiel za ňou a povedal jej, že ak mu nedá tie peniaze, tak ju zabije. Ona sa už potom veľmi bála, že ho stretne, keď bude sama a že jej dokáže ublížiť a preto prestala chodiť do nemocnice. Potom niekedy v polovici januára jej syn volal na mobilný telefón, kde ho jednoznačne poznala po hlase a vyhrozil sa jej, že keď mu nedá tie peniaze, tak ju oderie z kože a vulgárne jej nadával. Preto mu potom poslala 250,- € po T. M., lebo sa veľmi zľakla a bála sa, že jej A. naozaj ublíži. Keď byt nebol predaný a keď sa k nej nasťahovala dcéra J. Y., ktorá predala vlastný byt, tak si začal syn nárokovať aj na peniaze dcéry J.. Potom obžalovaný začal posielat' SMSky na mobil dcéry J. Y. na t.č. XXXX XXX XXX a to z telefónneho čísla XXXX XXX XXX.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 2.8.2011 poškodená zmenila rozhodnutie ohľadom svojho práva odoprieť vypovedať a rozhodla sa, že vypovedať bude, pričom uviedla, že najprv jej zazvonil telefón, myslela si, že jej volá dcéra. Keď telefón zdvihla, ozval sa jej obžalovaný, ktorý jej vulgárne nadával a chcel, aby mu vrátila peniaze, čo jej požičal. Vtedy jej zdola zazvonil M., ktorý jej odkázal od syna, že aby „poslala peniaze, lebo ich potrebuje na lieky, lebo inak...“ Potom poslala synovi 7500 Sk. Potom to išla nahlásiť na políciu. Chcela len, aby synovi povedali, aby im dal pokoj, že mu tie peniaze budú splácať, aj keď si ich nepožičali, len aby im dal pokoj. Bála sa, že jej niečo spraví, nakoľko stále kričal, aby mu ich dala, že nemá na lieky. Poškodená tvrdila, že peniaze z predaja bytu mu nesľúbila. Ak by mu nedala peniaze, nevedela či by to dokázal, že ju zabije alebo že ju zderie z kože, ale mala z jeho konania strach. Ďalej poškodená uviedla, že v mesiaci január 2011 sa stretla s obžalovaným a bolo to tak, že išla okolo tej ubytovne, kde má dielnu, on tam stál, tak sa radšej vrátila a išla inokadiaľ, lebo sa bála, že keď tie peniaze stále pýtal, že jej niečo spraví. Nevedela však už uviesť či, obžalovaný niečo kričal. Pokiaľ ide o náhradu škody, poškodená uviedla, že si škodu proti obžalovanému neuplatňuje.

Svedkyňa J. Y., na hlavnom pojednávaní v zmysle § 130 Tr. poriadku využila svoje právo a vo veci odmietla vypovedať. V prípravnom konaní svedkyňa uviedla, že jej brat nezniesol, ak mal niekto peniaze, vymyslel hocičo, aby toho človeka o peniaze pripravil. Keď predala svoj 1-izbový byt, a keď sa brat Antonín dozvedel, že má peniaze, tak zavolať jej mame na mamin telefón, čo sa dozvedela sprostredkované od matky. Bolo to teda niekedy v januári 2011, kedy obžalovaný zavolať matke-poškodenej J. Q. a vyhrážal sa jej, že vtrhne do bytu, že ju zabije, podpáli, keď mu nedá 100 000 Sk, lebo chcel podiel z maminho bytu. Byt patrí sestre J. Q., čo bolo dohodnuté medzi súrodencami a súhlasil s tým aj J., že sestra J. doopatruje ich mamu a preto jej zostane ten byt, pričom ostatní nebudú mať nárok na podiel z tohto bytu, napriek tomu J. stále ponúkal tento byt cez realitku na predaj. Potvrdila, že obžalovaný posielal T. M. pre peniaze k ich mame a tiež po M. odkázal, aby mu dala peniaze, že on už nebude čakať. J. sľúbila, že mu dá peniaze do konca mesiaca január 2011. Keď už bol koniec mesiaca, tak jej napísal SMS správu, 28.1.2011 o 11,55 hod., potom poslal na jej telefón SMS správy ešte 28.01.2011 o 13,24 hod, tiež 31.01.2011 o 19,02 hod. a tiež 31.01.2011 o 17,57 hod. Všetky poslal z čísla XXXX XXX XXX. Tieto SMS správy boli všetky určené jej mame, ktorú v správach oslovoval „rapavá kurva“. Matka jej potom zobrala telefón, kde boli tie SMS správy a utekala na políciu, lebo vedela, že keď mu dajú 100 000,- Sk, tak zase si bude pýtať ďalšie peniaze, že to neskončí. Svedkyňa ďalej uviedla, že nikdy nebola osobne pri tom, ako sa J. jej mame vyhrážal, vedela to len od matky. Svedkyňa potvrdila, že matka obžalovanému posielala peniaze, nie kvôli liekom, ale preto, že sa ho bála, pretože bol agresívny.

Svedkyňa J. Q., na hlavnom pojednávaní v zmysle § 130 Tr. poriadku taktiež využila svoje právo a vo veci odmietla vypovedať. V prípravnom konaní svedkyňa uviedla, že žije v spoločnej domácnosti s matkou. Byt jej darovala matka so súhlasom všetkých jej súrodencov bez toho, aby musela vyplatiť niekomu z nich nejakú sumu. Problémy s A. začali v januári 2011, ktorý k nim domov posielal T. M.. Mama mu nemala aké peniaze poslať, lebo si od A. nikdy žiadne peniaze nepožičala a ani ona. M. prišiel k nim v januári 2011 asi 4x. Povedal im, aby A. poslali peniaze, že A. im odkazuje, že už dlhšie čakať nebude a že ich vypáli. Mama sa ho bála a raz mu dala pre obžalovaného sumu asi 250 €. Potvrdila, že obžalovaný posielal SMSky na mobilný telefón sestry J. Y., ktoré boli určené matke. Mala vedomosť o tom, že brat mame volal aj na mobil, kedy sa jej vyhrážal, že ak mu nedá peniaze, tak ju stiahne z kože. Podľa nej, je obžalovaný agresívnej povahy a je schopný splniť svoje hrozby, či už on alebo cez svojich kamarátov.

Svedkyňa R. L. na hlavnom pojednávaní uviedla, že viac-menej vie, čo je predmetom konania, bola predvolaná na políciu, lebo chceli vypočuť jej syna, avšak on nechcel žiadne vypočúvanie, žiadne podpisovanie zápisnice, tak vypočuli ju. Vedela len toľko, že obžalovaný mal pýtať nejaké peniaze od svojej matky. Ona s tým skutkom nemá nič, nebola pri tom prítomná, ona len vedela, že syn ako sa dozvedel, že zobrali jeho otca, tak povedal, že asi napísal riadnu sms-ku mame. Lebo otec, teda obžalovaný mu mal povedať, že neboj sa, teraz ti už peniaze na výživné dám. Čo sa týka povahových vlastností obžalovaného, tak svedkyňa uviedla, že má s ním spory, ubližoval celej rodine, takisto sa aj jej vyhrážal telefonátom, že bude trpieť ona aj celá rodina.

Svedok B. B. na hlavnom pojednávaní uviedol, že s obžalovaným sú dobrí známi. Potvrdil, že jeho telefónne číslo je : XXXXXXXXXX. Uviedol, že matke obžalovaného nikdy netelefonoval. Pripustil však, že kamarátom, niekedy požičal telefón a preto je možné, že v mesiaci január a február 2011 požičal mobil aj obžalovanému. Sedeli vtedy v reštaurácii, alebo u neho v dielni, obžalovaný ho požiadala, aby mu dal telefón, ale komu obžalovaný volal, svedok nevedel uviesť. Nikdy nebol prítomný pri žiadnom rozhovore keď požičal obžalovanému telefón. Čo sa týka rozporov medzi jeho výpoveďou na hlavnom pojednávaní a výpoveďou v prípravnom konaní, teda aby vysvetlil rozpor že v prípravnom konaní uvádzal, že „keď telefonoval J. Q. so svojou mamou, jej nadával, bol rozčúlený kvôli nejakým peniazom, bližšie o tom neviem povedať“, pričom na hlavnom pojednávaní uviedol, že ani nevie s kým obžalovaný volal, ani nič nepočul, uviedol, že nevie s kým obžalovaný volal, ale uviedol to preto, že volal s vlastnou mamou. Ďalej uviedol, že si pamätá, že sa stretol v decembri 2010 s matkou obžalovaného, tá mu uvádzala, že je obžalovanému nejaké peniaze dlžná, že mu ich spláca.

V konaní pred súdom bol vypočutý svedok L. J. a svedkyňa L. F., ktorí uviedli, že o skutku, ktorý je predmetom tohto konania im nie je nič známe.

Svedkyňa Y. Q. na hlavnom pojednávaní ku skutku uviedla, že vie od obžalovaného, že požičal matke peniaze a že mu ich nechcú vracať. Bolo to 150 tisíc Sk a požičal ich matke asi tri roky dozadu.

Svedok L. Q. na hlavnom pojednávaní uviedol, že vie o skutku len od obžalovaného, že mu je matka dlžná peniaze, ale on nevie, či je to pravda, lebo on k matke nechodí, teda sa jej na to nepýtal.

Súd na hlavom pojednávaní v zmysle § 263 ods. 3 písm. a) Tr. poriadku prečítal zápisnice o výsluchu svedka T. M. zo dňa 02.02.2011 a zo dňa 06.04.2011, z dôvodu že svedok dňa 21.05.2011 zomrel. Svedok T. M. v prípravnom konaní uviedol, že J. Q. pozná asi 25 rokov, je to jeho dobrý kamarát. Býva u obžalovaného v garáži a ak potrebuje nejaké veci, tak mu pomáha a to aj bez nároku na odmenu. V mesiaci január 2011 ho obžalovaný poslal za jeho mamou pre peniaze. Bol u nej v mesiaci január asi 3x a až na tretí raz mu dala pre obžalovaného 250 €. Keď prišiel za poškodenou J. Q., tak A. vždy kázal, aby poslala peniaze, to on jej len odkázal. Aké to mali byť peniaze, to svedok nevedel uviesť. Ale že vraj to malo byť 150.000,- Sk. Keď J. posielal za A., že nech sa ide s ním dohodnúť, tak mu povedala, že nejde, že sa bojí a že dostala od A. nejaké SMSky. Naposledy bol za Adelou 01.02.2011 a tiež ho tam poslal A. pre peniaze, peniaze mu J. nedala a povedala, že to bola nahlásiť na políciu.

Ďalej súd na hlavnom pojednávaní oboznámil listinné dôkazy. Z výpisov odchádzajúcich a prichádzajúcich hovorov z účastníckeho čísla - XXXX XXXXXX v období od 08.00 hod. dňa 20.12.2010 do 14.00 hod. dňa 01.02.2011 je zrejmé, že uvedené číslo používa poškodená J. Q. a na uvedené číslo jej telefonoval obžalovaný J. Q..

Z doloženej fotodokumentácie SMS- správ vyplýva, že dňa 28.01.2011 o 11.55 hod. bola odoslaná SMS -správa v nasledovnom znení: „Je koniec mesiaca! Dala si mi slovo, že vrátiš dlh! Aby som... Ja už som starý a chcem mať pokoj!“ Dňa 28.01.2011 o 13.24 hod. bola odoslaná SMS- správa od obžalovaného v znení: „Ja som bez peňazí. Predaj ho len za to, čo mi dlhuje tvoja sestra aj s materou. Dohodli sme sa do konca mes. S nimi si sa nemala dávať dokopy, zničia ťa ako mňa.“ Dňa 31.01.2011 o 19.02 hod. bola odoslaná SMS- správa v znení: „Ja si to vybavím s tou rapavou kurvou a s tou čo ma oškretý zub.

Oni ma ojebali. Za chvíľu to príde. Zbohom.“ Dňa 31.01.2011 o 17.57 hod. bola na mobilný telefón od obžalovaného prijatá ďalšia správa v znení: „Dnes je pondelok? A posledného!“

V spise sú ďalej zdokladované správy o povesti na obžalovaného. V mieste bydliska nebol bližšie hodnotený, neboli na neho podané žiadne sťažnosti od spoluobčanov. V období od 13.01.2003 do 06.06.2006 obžalovaný vykonával podnikateľskú činnosť na základe živnostenského oprávnenia. Obžalovaný bol doposiaľ trikrát prejednaný v priestupkovom konaní pred správnym orgánom a to pre priestupky proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods.1 písm. d) zák. SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, za ktoré mu bola uložená sankcia. Doposiaľ bol štyrikrát súdne trestaný, pričom v troch prípadoch sa na neho hľadí ako keby nebol odsúdený a v štvrtom prípade sa osvedčil zo zákona. V súčasnej dobe sa vedú proti obžalovanému ďalšie trestné stíhania a to na tunajšom súde pod sp. zn. 1T 21/2010 a na Okresnom súde v Nitre pod sp. zn. 6T 49/2009.

Na základe vykonaných a vyhodnotených dôkazov mal súd za preukázané, že obžalovaný spáchal súdený skutok tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku. Zo spáchania žalovaného skutku bol obžalovaný usvedčovaný predovšetkým výpoveďou svedkyne a poškodenej J. Q., o ktorej vierohodnosti súd nemal dôvod pochybovať a taktiež podperne výpoveďami svedka B. B. a nepriamych svedkov - sestier obžalovaného - J. Y. a J. Q. a svedkyne R. L.. Čo sa týka výpovedí svedkyne a poškodenej J. Q., tak jej výpoveď je od začiatku trestného stíhania v podstatných okolnostiach nemenná a jednoznačná a súd má zato, že spoľahlivo opisuje súdený skutok. Poškodená svojou výpoveďou potvrdila, že obžalovaný sa jej vyhrážal osobne i prostredníctvom SMS- správ, pričom peniaze pod hrozbou od nej žiadal i prostredníctvom t.č. už nebohého svedka T. M., ktorého k nej posielal. Čo sa týka osobného stretnutia poškodenej s obžalovaným v mesiaci január 2011, tak poškodená na hlavnom pojednávaní uviedla, že vzhľadom na odstup času od spáchania skutku už presne nevie, či jej obžalovaný niečo zakričal, avšak v prípravnom konaní poškodená uviedla, že pri stretnutí s obžalovaným, sa jej tento vyhrážal so slovami, že ju zabije, pokiaľ mu nedá peniaze a mala z jeho konania strach. V danom prípade teda súd výpoveď poškodenej z prípravného konania vyhodnotil za vierohodnejšiu, a to s poukazom na skutočnosť, že poškodená výpoveď v prípravnom konaní uskutočnila krátko po spáchaní trestnej činnosti obžalovaným, teda krátko po prežitých udalostiach. Naproti tomu, súd výpovede obžalovaného považuje za účelové a nevierohodné, so snahou zbaviť sa trestnej zodpovednosti, nakoľko sa v nich vyskytujú závažné rozpory, ktoré boli v jednotlivých štádiách konania účelovo menené a prispôsobované dôkaznej situácii, pričom tieto rozpory obžalovaný nebol schopný hodnoverným spôsobom pred súdom ozrejmiť. Súd poukazuje na rozpor výpovede obžalovaného i v tom smere, že obžalovaný v prípravnom konaní pri vzatí do väzby tvrdil, že s matkou nebol v žiadnom kontakte, následne potom ako sa v konaní vo svedeckej výpovedi B. B. dozvedel, že bolo zistené, že na taký kontakt bol obžalovaným použitý mobil svedka B., tak v neskoršom štádiu konania na súde obžalovaný tvrdil, že matke telefonoval a že sa aj pohádali kvôli peniazom, ale že sa jej nijako nevyhrážal. P. J. Y. potvrdila, že obžalovanému sľúbila, že mu dá peniaze do konca mesiaca január 2011, lebo sa ho báli a keď tieto peniaze do konca mesiaca nedostal, tak jej napísal SMS správy a to v dňoch 28.1.2011 o 11,55 hod., 28.01.2011 o 13,24 hod, 31.01.2011 o 19,02 hod. a tiež 31.01.2011 o 17,57 hod. a to z čísla XXXX XXX XXX, pričom uvedené SMS správy boli určené jej mame, ktorú v správach vulgárne oslovoval. Teda rovnako je súdený skutok obžalovaného preukázaný i obsahom 4 zadokumentovaných SMS-správ, pochádzajúcich od obžalovaného, z obsahu ktorých sú zrejmé vyhrážky adresované poškodenej J. Q.. Uvedené vyhrážky u poškodenej dôvodne vzbudzovali obavu o jej život a zdravie a mala z konania obžalovaného strach, že svoje vyhrážky uskutoční, pokiaľ mu nebude posielat peniaze. Strach poškodenej z konania obžalovaného podperne potvrdili i svedkyne J. Y. a J. Q., ktoré zhodne uviedli, že ich matka sa obžalovaného bála, pričom vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by mala poškodená obžalovanému nejaké peniaze dlhovať. Rovnako zdokumentované priestupkové rozhodnutia spoľahlivo dokresľujú charakter osoby obžalovaného ako agresívneho človeka, ktorý sa opakovane dopúšťal priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu. Okrem iného, bol obžalovaný v minulosti trestaný pre prečiny výtržníctva a nebezpečné vyhrážanie, pričom trestnej činnosti sa dopustil vždy formou vyhrážania sa inej osobe. Uvedené skutočnosti vykresľujú povahu obžalovaného ako osobu, ktorá v každodennom živote a komunikácií s inými občanmi bežne používa protiprávne a neprípustné vyhrážky vo vzťahu k iným osobám.

Preto súd uznal obžalovaného vinným zo spáchania žalovaného skutku v zmysle obžaloby, ktorý po právnej stránke kvalifikoval ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom k § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona . Obžalovaný, ako subjekt splňa podmienky trestnej zodpovednosti tak z hľadiska veku ako i z hľadiska príčetnosti. Na základe vyššie uvedeného, preto súd dospel k záveru, že obžalovaný v inkriminovanom čase konal v priamom úmysle, (dolus directus), teda vedome poškodenú - ktorá je vo vzťahu k obžalovanému blízkou osobou - jeho matkou, hrozbou násilia - pod hrozbami zabitia a stiahnutia z kože, nútil, aby mu dala peniaze. Žalovaným konaním obžalovaný porušil záujem spoločnosti spočívajúci v právnej ochrane slobodného rozhodovania človeka. S poukazom na úmyselné zavinenie, osobu obžalovaného a jeho predchádzajúci spôsob života -(trestnú a priestupkovú minulosť) ako i vážnosť chránených záujmov spoločnosti, bola závažnosť jeho konania posúdená vyššia ako nepatrná.

Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu súd prihliadal na spôsob spáchania trestnej činnosti, jej následok, zavinenie a pohnútku páchatela, na pomer a na mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Berúc do úvahy všetky rozhodné skutočnosti dôležité pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na absenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností , ako i vzhľadom na dolnú hranicu trestnej sadzby súd dospel k záveru, že je nevyhnutne potrebné na dosiahnutie účelu trestu uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody. Súd preto obžalovanému uložil podľa § 189 ods.2 Tr. zákona s poukazom na § 38 ods.2 Tr. zákona nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby a to vo výmere štyri roky. Na výkon trestu odňatia slobody súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním žalovaného skutku nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Čo sa týka náhrady škody, súd o škode nerozhodoval, nakoľko poškodená J. Q. v prípravnom konaní ako i na hlavnom pojednávaní uviedla, že náhradu škody si proti obžalovanému neuplatňuje.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. (podľa § 309 ods.1 Tr. poriadku).